

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: № 166. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryuszy państwowych.

166.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, wyznań i oświaty, rolnictwa i obrony krajowej oraz z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 14. grudnia 1904, dotyczące wprowadzenia list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryuszy państwowych

Dla uproszczenia likwidacji, księzkowania i podnoszenia stałych poborów (płaca, dodatki aktywne i osobiste etc.) funkcyjaryuszy państwowych wprowadza się w miejsce pojedynczych kwitów i książeczek płatniczych (arkuszy płatniczych) od dnia 1. kwietnia 1905 począwszy „Listy płatnicze“ według dołączonego wzoru.

Listy płatnicze — które na rachunek skarbu państwa będą drukowane — wygotować należy według urzędów albo przynajmniej według departamentów (oddziałów) podwójnie.

Osobę, do której należy wystawienie listy płatniczej, podniesienie i rozdział poborów, wyznaczyć należy z urzędu a czynności te sprawować mogą tak urzędnicy jak i słudzy odnośnego urzędu.

Ze względów bezpieczeństwa wskazaniem jest, by pieniądze podnosił urzędnik w towarzystwie woźnego i by ten ostatni przynosił podniesione w kasie pieniądze pod nadzorem urzędnika do lokalu urzędowego, w którym następuje rozdział ich pomiędzy uprawnionych do poboru.

Wystawiający listę płatniczą winien wciągnąć do odnośnych kolumn w obydwóch egzemplarzach pobory miesięczne i przypadające należności stempłowe, umieścić na jednym egzemplarzu w przeznaczonym na ten cel miejscu, łączną kwotę należności stempłowych w markach stempłowych, zniszczyć te znaczki przepisaniem brutto sumy poborów słowami, zebrać potwierdzenia odbioru od uprawnionych do poboru, oznaczyć duplikat jako taki i oddać następnie obydwie egzemplarze listy płatniczej organowi likwidującemu.

W tych przypadkach, w których funkcyjaryusze płaciliby w razie oddzielnego kwitowania ich pojedynczych poborów mniejszą należność stempłową, aniżeli przy łącznym ich kwitowaniu, można zaciągnąć poszczególne pobory do listy płatniczej pod bezpośrednio po sobie następującymi liczbami pozycji. Odbiorca winien w takim razie przy każdej pozycji umieścić swój podpis, aby w ten sposób także i formalnie zaznaczyć oddzielne pokwitowanie pojedynczych poborów.

Gdyby pokwitowane już z góry kwoty z powodu przeniesienia, śmierci i t. d. uprawnionego do poboru nie miały być wypłacone, wolno temuż względnie spadkobiercom jego wnieść podanie do władzy skarbowej pierwszej instancji o wydanie nowych znaczków stempłowych, odpowiadających uiszczonej już należności, przyczem wymienić należy kasę względnie władzę kontrolną, u której znajduje się odnośna lista płatnicza; władza skarbową zarekwiruje listę płatniczą i po zbadaniu umieszczonych na niej znaczków stempłowych załatwi podanie i zaznaczy swą detyżę na liście płatniczej.

Te pobory, które się wypłaca dopiero po wygotowaniu listy płatniczej, kwituje się i podnosi

zapomocą również podwójnie wystawionej dodatkowej listy płatniczej.

Gdyby funkcyonaryusz jakiś z powodu usprawiedliwionej nieobecności w urzędzie jak n. p. z powodu choroby, urlopu lub służbowej nieobecności nie mógł podpisać listy płatniczej, winien przesłać na ręce sporządzającego listę płatniczą kwit należycie wygotowany i odpowiednio ostemplowany; wystawiciel listy wciągnąć ma miesięczne pobory dotyczącego funkcyonaryusza do listy płatniczej i w miejscu, przeznaczonem na potwierdzenie odbioru zamieścić uwagę „Kwit w załączeniu“.

Wzór.

Organ likwidujący wręczyć ma podającemu potwierdzenie odbioru wniesionej podwójnie listy płatniczej.

Na te potwierdzenia odbioru, oprawione w juksty i wydawane jako druk ściśle obliczony, używać wolno tylko papieru giloszowanego, zabezpieczonego cesarskim orłem we formie stempla suchego.

Nazwisko podającego listę płatniczą wpisać ma organ likwidujący w jukście potwierdzenia odbioru, nie zaś w samem potwierdzeniu, gdyż nazwisko to ma raczej służyć wypłacającej kasie jako znak przy przedłożeniu jej potwierdzenia odbioru, aby zapobiedz bezprawnemu korzystaniu z niego w razie ewentualnego zatracenia kwitu odbiorczego.

Organ likwidujący wciągnąć ma potrącenia i kwoty netto do obydwóch egzemplarzy listy płatniczej, klauzulę likwidacyjną jednak umieścić tylko na tym egzemplarzu, na którym są potwierdzenia odbioru i znaczki stemplowe.

Po likwidacyi oddać należy obydwie egzemplarze listy płatniczej kasie wypłacającej, za potwierdzeniem w jukście kwitu odbiorczego.

W dniu płatności wydać ma kasa funkcyonaryuszowi, któremu podniesienie poborów powierzone, za potwierdzeniem odbioru płynną kwotę

i duplikat listy płatniczej, zaopatrzonej poprzednio potwierdzeniem wypłaty.

Potwierdzenie odbioru należy bezzwłocznie po uskuteczeniu wypłaty przebić i dołączyć następnie do egzemplarza listy płatniczej, opatrzonego klauzulą likwidacyjną i służącego jako podkład dziennika. Należącą do niego jukstę ma organ likwidujący również dołączyć do listy płatniczej.

Na podstawie duplikatu listy płatniczej uskutecznić ma odnośny funkcyonaryusz wypłatę poborów do rąk poszczególnych uprawnionych. Ci ostatni potwierdzić mają odbiór poborów przez umieszczenie swego podpisu w kolumnie duplikatu: „Własnoręczne pokwitowanie.“ Sam duplikat listy przechować należy przez odpowiedni przeciąg czasu w odnośnym urzędzie dla ewentualnego wglądu funkcyonaryusza.

Względem poborów, wypłacanych w myśl rozporządzenia z dnia 4. września 1903, Dz. u. p. Nr. 188, w kliryngowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności, również należy wygotować listę płatniczą (i oznaczyć głoskami „P. A.“) w dwóch egzemplarzach i doręczyć likwidującemu departamentowi rachunkowemu. Ten ostatni wręczyć ma podającemu potwierdzenie odbioru, opatrzone głoskami „P. A.“, za które w dniu płatności wydać ma kasa duplikat listy.

Funkcyonaryusze, chcący korzystać z tego sposobu wypłaty, zawiadomić mają o tem likwidujący departament rachunkowy i organ, w którego ręku spoczywa wystawianie list płatniczych, oraz umieścić na potwierdzeniu odbioru numer swego rachunku.

Koerber wlr.

Welsersheimb wlr.

Hartel wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Etat: . . . . .

Departament: . . . . .

Kwit odbiorczy Nr. . . . .

Lista płatnicza Nr.

poborów, wypłaconych w dniu . . . . . 190 . przez (kasę) . . . . .

w . . . . . za miesiąc . . . . .

Wystawiono:

w . . . . . dnia . . . . . 190 . .

(Nazwisko wystawiającego.)

№

Etat: . . . . .

Potwierdzenie odbioru

przedłożonej *in duplo* do likwidacyi listy płatniczej Nr. . . . . , opiewającej na brutto kwotę

płatną dnia . . . . .

odebrana przez . . . . . dnia . . . . .

№

Etat: . . . . .

Termin płatności: . . . . .

Podane przez: . . . . .

Potwierdzenie kasy: . . . . .

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . 5 K —
" 1850 " . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . 3 " 60 "	
" 1867 " . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.